Не царських одягів, прикрас
престольних божеських Софії!
На це ми не піднімем вії
і цим не виникне в нас пря.

Долоня в нас тяжка, тяжка,
гне, граючися, візантини.
Наш погляд пожадливо синій,
Ромеє, волить, що й рука:
двогострий меч, червоний щит,
шолом на виголене тім’я!
Як тих суворих давніх римлян,
Христос і нас благословить.